

Løbet endnu stærkere — maaske! Det er ikke bevist. Det er et Spørgsmaal, som staar hen. Vi kan i Thyborøn Kanalen komme til at ofre Million paa Million for at faa det Forhold ordnet. Disse Foranstaltninger vil sikkert drage Tanken bort fra Vestkysthavnen eller Anlæg andre Steder paa Vestkysten. Derfor er jeg meget betænkelig ved de to Forslag, som Ministeren har koblet sammen med Forslaget om selve Havneanlægget i Thyborøn Kanal. Det vil vække adskillig Uvilje baade hos Befolkningen og her i Rigsdagen, om de to Foranstaltninger, som er koblede sammen med Havnespørgsmaalet, skal ordnes samtidig, og derfor vil jeg haabe, at Ministeren, vil afstaa derfra, i alt Fald foreløbig.

Jeg ved i Grunden ikke, hvad der bevægede den højtærede Minister til i Gaar at optræde saa overlegent og afvisende overfor vort Forslag. Det synes jeg ikke, der er nogen Grund til. Det Forslag, der er indbragt privat her i Tinget, er, som man kan sige sig selv, indbragt, for at vi kan faa en samlet Løsning af Vestkysthavnespørgsmaalet og slet ikke for at lægge Hindringer i Vejen for Regeringens Forslag. Jeg tror nemlig ikke, at det er nok at faa et Anlæg et enkelt Sted; det har været forsøgt saa tidt. Baade det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) og den højtærede Minister sagde, at det er første Gang et Regeringsforslag om dette Spørgsmaal er forelagt. Det er ikke Tilfældet. I 1896 forelagde daværende Trafikminister Ingerslev et Forslag om en Havn ved Sandnæshage. Vi har altsaa tidligere haft Regeringsforslag herom fremme, og der har tidligere været forskellige Ønsker fremme om at faa en Ordning af Forholdene paa Jyllands Vestkyst, men det er jo altid strandet. Derfor tror jeg, at den eneste Vej frem er, at vi faar en samlet Løsning af dette Spørgsmaal. De Beløb, der her er foreslaaede, og som vi ønsker at holde os indenfor, er jo ikke afskrækkende. Jeg tror sikkert, at vort Vandbygningsvæsen vil kunne finde Midler og Veje til, at Spørgsmaalet kan løses med de Midler, som her er stillede i Udsigt. Derfor vil jeg opfordre den højtærede Minister til ikke saa stærkt at holde paa de to andre Ting, som han har taget med foruden Havnespørgsmaalet, og vil opfordre ham til at søge ved at arbejde sammen med os andre virkelig at faa en Ordning, som kan være betryggende for Vestkystens Fiskere, og som kan have Udsigt til at blive gennemført i en overskuelig Fremtid. Skal vi nøjes med Regeringens Lovforslag, og

skal de andre Spørgsmaal kun tages under Overvejelse, vil det, som sagt, trække maaske en Menneskealder længere ud, og saa kan vi blive ved at ofre Summer efter Summer til Thyborøn Kanal, da den Motivering, som er givet til selve Lovforslaget, ikke gælder, eller der i alt Fald er taget det største Forbehold overfor de Foranstaltninger, der dèr foreslaas. Jeg vil haabe, at der under det fremtidige Arbejde med disse Lovforslag vil blive Enighed mellem Rigsdagen og den højtærede Minister, saa vi kan faa en Ordning, som kan være betryggende og kan vise Vej ud i Fremtiden.

G. Fog-Petersen: Det vilde være Synd at sige, at det høje Ting viser den foreliggende Sag nogen særlig stor Opmærksomhed. Dette ligger, tror jeg, for en meget væsentlig Del deri, at man har Indtrykket af, at saaledes som de private Forslagsstillere har grebet Vestkysthavnesagen an, er der for lidt Realitet i den. Det ser ud for mig, som om de Herrer Forslagsstillere endog har været særdeles uheldige med den Fremgangsmaade, de har valgt. Læser man Lovforslaget igennem, og ser man samtidig paa den Kommissionsbetænkning, der blev afgivet om denne Sag i 1900, er det paa-faldende, i hvor høj Grad det er lykkedes Forslagsstillerne at komme i direkte Mod-sætning til de forholdsvise faa positive Resultater, denne Kommission har slaet fast. Det eneste, hvorom der er Enighed mellem Kommissionsbetænkningen og det private Lovforslag, er dette, at der maa siges at være Trang til en stor Havn paa Jyllands Vestkyst. Der er Trang til den af flere Grunde, som er fremhævede saa ofte og saa rigtigt, at det vilde være unødvendigt at komme ind paa dem igen. Men dermed hører ogsaa Enigheden op. Saa snart der er Tale om Bekostningerne ved Anlæg og Drift af en saadan Havn, tager det private Lovforslag saa lidt Hensyn til, hvad Kommissionen af 1900 er kommet til, at man kunde fristes til at betegne det private Lovforslag som Agitation. Kommissionsbetænkningen slaar fast, at en Havn af den Størrelse og det Omfang, som der antagelig vil blive Tale om, for Hirthals' Vedkommende vilde koste 14 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., for Klitmøllers Vedkommende 17 $\frac{3}{4}$ Mill., for Hanstholms Vedkommende 18 Mill., og kun for Sandnæshages Vedkommende vil man, hvis man vælger det ene Projekt, kunne nøjes med 11 Mill. Kr., men hvis man vælger et andet, bliver der Tale om 15 Mill. Kr. Det private Lovforslag foreslaar nu at